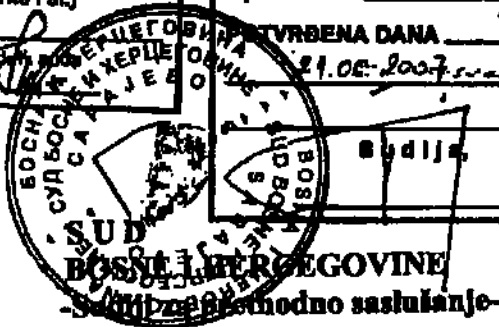

= 12406

SUD BOSNE I HERCEGOVINE-SARAJEVO
 Primljena neposredno poštom (obično preporučeno)
 15.06.2007 god. u 6 primjerka sa
 12406 rubrika.
 Predato poštom preporučeno sa receptom dana
 20. godina.
BOSNA I HERCEGOVINA KM u taksnim markama
 dostaje tak. KM primljeno bez takse.
TUŽILASTVO/TUŽITELJSTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Sud BiH / Civilni
 Krivično odjeljenje i Apelativna u Sarajevu /
 Kriminološko odjeljenje i Apelativna u Sarajevu
 Odjel I i Odjel II / Odjel I i Odjel II
 Odsjek za sudsku upravu / Odsjek za izvršenje kazni
 104
 KRO/04/382
 15-06-2007 17:49

Optužnica KT-RZ-140/2005
 DANA
 21.06.2007

Broj: KT-RZ-140/2005
 Sarajevo, 15.juni 2007.godine

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka h) i člana 226. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, p o d i ž e m

OPTUŽNICU

PROTIV:

1. **MIRKO TODOROVIĆ** zv. „Banana“, sin Đorđa i majke Smilje, rođ. Šarac, rođen 15.05.1954.godine u Bratuncu, nastanjen u Repovcu bb, opština Bratunac, po narodnosti Srbin, državljanin BiH, automehaničar, pismen, po zanimanju vozač, završio srednju školu učenika u privredi, oženjen, otac troje djece, vojsku služio 1974 u Kraljevu i Nišu, pripadnik Vojske Republike Srpske, nema čin, nije odlikovan, srednjeg imovnog stanja, osuđivan presudama Opštinskog suda u Srebrenici broj K.414/88 od 15.12.1987.godine radi krivičnog djela iz člana 43 KZ BiH sa izrečenom novčanom kaznom u iznosu od 60 000 dinara, presudom Opštinskog suda Srebrenica broj K.220/87 od 22.09.1987.godine radi počinjenog krivičnog djela iz člana 81/1 KZ SRBIH sa izrečenom novčanom kaznom u iznosu od 20000 dinara i presudom Opštinskog suda Osječina, broj K 125/87 od 30.1.1990.godine zbog krivičnog djela iz člana 201/5 u vezi člana 195/3 i 1 KZ SRS sa izrečenom uslovnom osuđom, kazna zatvora od 1 godine, uslovno na 2 godine, ne vodi se postupak za drugo krivično djelo, nalazi se u pritvoru po Rješenju Suda BiH broj: X-KRN/07/382 od 24.05.2007.godine, i
2. **MILOŠ RADIĆ**, sin Mirka i majke Milosave, rođ. Todorović, rođen 05.06.1959.godine u Srebrenici, nastanjen u Repovcu bb, opština Bratunac, po narodnosti Srbin, državljanin BiH, automehaničar, pismen, po zanimanju KV automehaničar, oženjen, otac troje djece, vojaku služio 1989/90, u Travniku, pripadnik Vojske Republike Srpske, nema čin, nije odlikovan, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se postupak za drugo krivično djelo, nalazi se u pritvoru po Rješenju Suda BiH broj: X-KRN/07/382 od 24.05.2007.godine

Što su:

U vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini u kom su vojska i policija Republike Srpske, preduzele širok i sistematičan napad na bošnjačko civilno stanovništvo u Bosni Hercegovini, optuženi Mirko Todorović i Miloš Radić, pripadnici Vojske Republike Srpske, svjesni toga napada, izvršili progon civilnog bošnjačkog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj, vjerskoj osnovi i to mučenjima i ubistvima, tako što su:

Dana 20.maja 1992.godine u popodnevним satima, u selu Borkovac, kod Bratunca, u grupi zajedno sa još četiri pripadnika Vojske Republike Srpske, napali pucanjem iz pušaka grupu od 14 (šestnaest) civila bošnjačke nacionalnosti i to:

[REDACTED] koji su se usljed straha od napada vojske i policije Republike Srpske skrivali u napuštenom kamenolomu nedaleko od sela Borkovac gdje su bili nastanjeni, a zatim ih uhapsili, i povelu u koloni prema selu, kada je neko iz grupe napadača pucanjem iz oružja usmrtio [REDACTED] koji se nalazio na začelju kolone, a zatim ostale uhapšene civile mučili udaranjem šakama, nogama obuvrenim u vojničke čizme po svim dijelovima tijela, oduzeli im novac i dragocijnosti, nakon čega su ih odveli do padine prema obližnjem potoku gdje su ih porodali licima okrenutim prema potoku, a zatim na iste pucali s leđa, usljed čega su njihova tijela padala u potok i tom prilikom usljed pogodaka iz vatrenog oružja smrtno su stradali [REDACTED]

dakle,

kao dio širokog i sistematičnog napada umjerenog protiv civilnog bošnjačkog stanovništva, znajući za takav napad, optuženi izvršili progon civilnog bošnjačkog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj i vjerskoj osnovi mučenjem i lišenjem druge osobe života (ubistvo).

čime su učinili krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz čl. 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkom a) i f) Krivičnog zakona BiH.

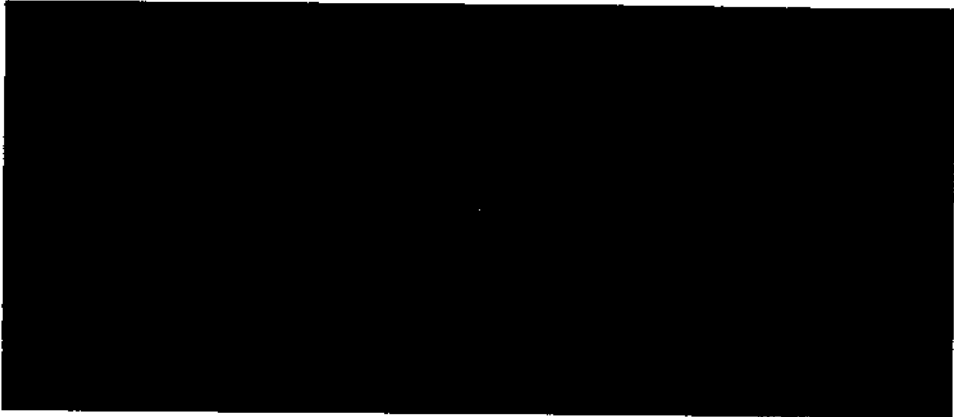
Prijedlog dokaza koji se trebaju izvesti na glavnom pretresu:

I Saslušanje u svojstvu svjedoka:

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

II Predstavnik oštećenih:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

III Saslušanje u svojstvu vještaka:

- 1.
- 2.

IV Iznošenje dokaza:

1. Kopija pisma – autor [redacted]
2. Zapisnik o prikupljanju izjave od osobe [redacted] MUP Kantona Sarajevo, Sektor Kriminalističke policije Odjeljenje za opći kriminalitet Sarajevo, [redacted]
3. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu Repovac (Borkovac) i Suha, opština Bratunac od 29.04.2004. godine, a povodom ekshumacije više skeletnih ostataka ljudskog porijekla, sa fotodokumentacijom, crtežom lica mjesta, Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona, broj: KTA-609/04,

4. Dopis Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: KTA-609/04 od 03.10.2006. godine o dostavljanju kopija zapisnika o utvrđivanju identiteta sa potvrđama o smrti za navedena lica,
5. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj: [REDACTED] na ime [REDACTED]
6. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
7. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj: [REDACTED] na ime [REDACTED]
8. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
9. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
10. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
11. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
12. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
13. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
14. Potvrde o smrti na ime [REDACTED]
15. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
16. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
17. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
18. Potvrde o smrti na ime [REDACTED]
19. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
20. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
21. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 7.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
22. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
23. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
24. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
25. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
26. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
27. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 7.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
28. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
29. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
30. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
31. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]

32. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
33. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
34. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
35. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
36. Kopija kartona lične karte na ime Radić (Mirka) Miloš,
37. Kopija kartona lične karte na ime Todorović (Đorđo) Mirko,
38. Izvod iz kaznene evidencije na ime Radić (Mirko) Miloš, CJB Bijeljina broj:12-1-6/02-235-106/05 od 01.06.2005. godine,
39. Izvod iz kaznene evidencije na ime Todorović (Đorđo) Mirko, PS Bratunac broj:12-1-7/02-235-89/05 od 31.05.2005. godine,
40. Foto-dokumentacija mjesta Bratunac-Repovac, MUP Tuzla broj: 08-02/3-5-04.6-3132/04 od 10.05.2004.godine,
41. Skica lica mjesta Bratunac-Repovac, MUP Tuzla broj: 08-02/3-5-04.6-3132/04 od 04.05.2004.godine,
42. Zatvorena koverta naslovljena: Predmeti sa obrade Br. REP-1/2 B (zrno puščanog metka), Br. REP- 1/6 B (zrno puščanog metka)
43. Skica stratišta u Borkovcu, općina Bratunac od 20.05.1992.godine
44. Vojna knjižica Republike Srpske na ime Todorović Mirko, duplikat, serija „3B“ broj 338/54,
45. Vojna knjižica SFRJ na ime Radić Miloš, serija AO broj 123997,
46. Presuda o kazni Tužilac protiv Miroslava Deronjića, predmet MKSJ br. IT-02-61-S od 30. marta 2004.godine,
47. Presuda po žalbi na kaznu Tužilac protiv Miroslava Deronjića, predmet MKSJ broj IT-02-61-A od 20.jula 2005.godine,
48. Službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-2105 od 24.05.2007.godine o postupanju po naredbi Suda BiH broj X-KRN-07/382 od 22.05.2007.godine
49. Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-11/07 od 23.05.2007.godine o privremenom oduzimanju predmeta od Radić Đurđije
50. Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-11/07 od 23.05.2007.godine o pretresanju stambenih i pomoćnih prostorija u vlasništvu Radić Miloša.
51. Zapisnik o predaji lica lišenog slobode Radić Miloša, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-6/07 od 23.5.2007.godine,
52. Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-12/07 od 23.05.2007.godine o privremenom oduzimanju predmeta pronađenih u kući vlasništvo Todorović Mirka,
53. Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-12/07 od 23.05.2007.godine o pretresanju kuće u vlasništvu Todorović Mirka,
54. Zapisnik o predaji lica lišenog slobode Todorović Mirka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-6/07 od 23.5.2007.godine,

V Rezultat istrage:

Iz rezultata istrage nedvojbeno proizilazi sljedeće:

1. Krivično-pravne radnje koje se ovom optužnicom stavljaju na teret optuženim Mirku Todoroviću i Milošu Radiću počinjene su 20.maja 1992.godine, za vrijeme širokog i sistematičnog napada policije i vojske Republike Srpske, paravojskih srpskih formacija, usmjerenog protiv civilnog bošnjačkog stanovništva na području općine Bratunac.
2. Optuženi su znali da radnje krivičnog djela preduzimaju u vrijeme širokog i sistematičnog napada na civilno stanovništvo.
3. Optuženi su znali i dijelili zajednički cilj policije i vojske RS i paravojskih srpskih formacija da izvrše progon na nacionalnoj, etničkoj i vjerskoj osnovi koje su univerzalno prihvaćene kao nedopustive po međunarodnom pravu.
4. Radnje optuženih predstavljaju ponašanje koje uključuje činjenje djela iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi tačke a) i f) KZ BiH protiv civilnog bošnjačkog stanovništva na osnovi politike vojske i policije Republike Srpske sa dopuštenjem i uz podršku državnih organa u općini Bratunac.

Jedna od neposrednih posljedica pred najavljeno povlačenje JNA 19.maja 1992.godine bilo je to da je vojska i policija Republike Srpske preuzela svu upravnu vlast u područjima pod svojom kontrolom.

Preuzimanje vlasti od strane vojske JNA uglavnom je praćeno granatiranjem, snajperkim napadima i sakupljanjem neraspakoog stanovništva sa tih područja. Posljedica ovakve taktike često je bila pogibija civila i bijeg neraspakoog stanovništva. Zatim je preostalo neraspako stanovništvo prisiljavano da se okupe na sabirnim mjestima u gradovima kako bi bili protjerani sa tog područja. Mnogi od njih su ubijani, zatvarani, premlaćivani i prisiljavani da pjevaju četničke pjesme, oduzimane su im dragocijnosti, a sve je to praćeno raširenim uništavanjem lične imovine i nekretnina.

Rasprave koje su se odvijale u Skupštini Srpske Republike BiH tokom nekoliko idućih mjeseci pokazuju da je rukovodstvo i dalje bilo odlučno da stvori državu u kojoj neće biti mjesta za neraspako stanovništvo. U ostvarenju tog cilja bilo je predviđeno trajno uklanjanje neraspakoog stanovništva s teritorije proglašene Srpske Republike BiH putem sile i straha. Rukovodstvo RS-a tu je svoju namjeru izražavalo i van zasjedanja Skupštine Srpske Republike BiH. Krajem marta 1992. rukovodstvo RS-a preduzelo je u cilju provođenja Strateškog plana mjere za odvajanje srpskih od neraspkih policijskih snaga, te za stavljanje srpske policije pod civilnu komandu RS. Skupština Srpske Republike BiH osnovala je 27. marta 1992. Srpsko ministarstvo unutrašnjih poslova (dalje u tekstu: MUP). Ministarstvo narodne odbrane Srpske Republike BiH 16. aprila 1992. donijelo je odluku o tome da Teritorijalna odbrana (dalje u tekstu: TO) predstavlja oružanu snagu Srpske Republike BiH, te da komandovanje i rukovođenje TO-om vrše opštinski, oblasni i regionalni štabovi, kao i štab TO-a Srpske Republike BiH. Istom odlukom Ministarstvo narodne odbrane proglasilo je neposrednu ratnu opasnost i naredilo opštu javnu mobilizaciju TO-a na cjelokupnoj teritoriji Srpske Republike BiH. Pored toga, naredeno je i formiranje štabova TO-a u novoosnovanim opštinama RS. U aprilu 1992. Radovan

Karadžić i Nikola Koljević predložili su kartu buduće BiH, prema kojoj je 70% teritorije BiH trebalo pripasti Republici srpskog naroda u BiH. Nekoliko mjeseci kasnije ta karta postala je stvarnost – snage RS kontrolišale su tačno ona područja koja su prema karti trebala da čine teritoriju Srpske Republike BiH.

Na 16. sjednici Skupštine Srpske Republike BiH, održanoj 12. maja 1992., kada je oružani sukob već započeo, Radovan Karadžić je iznio šest strateških ciljeva srpskog naroda u Bosni i Hercegovini, od kojih prvi strateški cilj je za sobom povlačilo trajno uklanjanje značajnog dijela nehrpskog stanovništva s teritorije zamijenjene države bosanakah Srba.

Napad na grad Bratunac i mnoga sela u općini Bratunac, kao i na mnoge gradove i sela u cijeloj Bosni i Hercegovini tokom mjeseci aprila, maja, juna i jula 1992. godine izvršili su JNA, vojska i policija Republike Srpske i paravojne srpske formacije koji su pokrenuli jednu od zloglasnih kampanji etničkog čišćenja u Bosni i Hercegovini. Njena namjena je bila da se iz općine Bratunac zauvijek uklone njegovi stanovnici Bošnjaci. Srpske snage napale su i razorile više sela naseljenih Bošnjacima (Glogova, Hranča, Borkovac itd.)

Da je na području općine Bratunac, na sela nastanjena bošnjačkim stanovništvom i gradu Bratuncu izvršen napad od strane naoružanih vojnih formacija sastavljenih od lokalnih Srba, paravojnih formacija i policije, koji je bio sistematičan i rasprostranjen tj. da su zločini izvršeni masovno i na organizovan način, potvrđuju između ostalog i navodi iz Presude Međunarodnog krivičnog suda za područje bivše Jugoslavije – ICTY protiv Miroslava Deronjića. Tom presudom je Miroslav Deronjić, osuđen za zločine koji su se desili u selu Glogova. Selo Glogova bilo je gotovo u potpunosti naseljeno bošnjačkim stanovništvom. Miroslav Deronjić je u to vrijeme bio predajednik Kriznog štaba Bratunca i član Srpske demokratske stranke Bosne i Hercegovine. Uveče 8. maja 1992. godine, on je naredio napad na selo Glogova, i to je bio dio njegovog učešća u udruženom zločinačkom poduhvatu, čiji je cilj bio trajno uklanjanje, silom ili drugim sredstvima, Bošnjaka stanovnika sela Glogova, činjenjem krivičnog djela progona. Dana 9. maja 1992. godine započeo je napad na Glogovu, spaljen je dio toga sela, a Bošnjaci koji su u tom selu živjeli su prisilno raseljeni. U tom napadu ubijena su 64 bošnjačka civila iz sela, uništeni su domovi i privatna imovina Bošnjaka kao i džamija, a znatan dio Glogove je srušen sa zemljom.

O sistematičnosti i rasprostranjenosti napada na bošnjačko stanovništvo posvjedočit će i svjedoci Bošnjaci, koji su ga doživjeli, ali i svjedoci srpske nacionalnosti koji su na izvjestan način bili očevici tih događaja i učestvovali više puta u uklanjanju tijela ubijenih Bošnjaka na više lokacija na području općine Bratunac, čiji se posmrtni ostaci nalaze u više masovnih grobnica, od kojih neke još uvijek nisu otkrivene.

Cijeli proces koji se u isto vrijeme odvijao i u drugim selima bratunacke općine (Hranča, Glogova i dr.), urodio je time da je potkraj 1992. godine u Bratuncu ostalo veoma malo građana bošnjačke nacionalnosti. Stotine njih lišene su života, dok su ih hiljade protjerane uz primjenu sile ili su prisilno - nasiljem i zastrašivanjem - premještene.

Navodi optužnice potkrijepljeni su predloženim dokazima, koji su prikupljeni tokom istrage, a koji će se izvesti na glavnom pretresu.

Da su radnje i postupci optuženih bili dio takvog napada kako po karakteru tako i po posljedicama i da su optuženi bili svjesni da taj napad postoji i da su njegove radnje i postupci sastavni dio toga napada potvrđuje svjedoci u svojim iskazima koji su istovremeno i žrtve krivičnog djela koje se optuženim stavlja na teret. U tom napadu optuženi su učestvovali u grupi srpskih vojnika, koji su napali, uhapsili, tukli, sproveli i likvidirali ih, te na taj način izvršili krivično djelo za koje se tereta.

Svjedoci koji su u istrazi saslušani, ustvrdili su da su jasno prepoznali svoje komšije Todorović Mirka i Radić Miloša kao osobe koje su ih uhapsile kritičnog dana, zajedno u grupi sproveli do mjesta egzekucije i kao osobe koje su u grupi učestvovali u izvršenju krivičnog djela.

Predloženi dokazi kao što su zapisnici o izvršenim ekahumacijama u prilogu kojih se nalazi fotodokumentacija i obdukcioni nalazi predstavljaju materijalne dokaze o smrti pojedinih osoba u čijem hapšenju i ubijanju su učestvovali optuženi Mirko Todorović i Miloš Radić.

VI Materijal koji potkrjepljuje navode optužnice:

1. Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog *Todorović Mirka*, Tužilaštvo BiH, KT-RZ-140/05 od 23.05.2007. godine i 1 CD u zapečaćenoj koverti na kojem se nalazi audio zapis istog saslušanja
2. Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog *Radić Miloša*, Tužilaštvo BiH, KT-RZ-140/05 od 23.5.2007. godine i 1 CD u zapečaćenoj koverti na kojem se nalazi audio zapis istog saslušanja
3. Zapisnik o prikupljanju izjave od osobe [REDAKTIRANO] MUP Kantona Sarejvo, Sektor Kriminalističke policije Odjeljenje za opći kriminalitet Sarajevo, [REDAKTIRANO]
4. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona broj: [REDAKTIRANO]
5. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] tužilaštvo BiH, broj: [REDAKTIRANO] i 1 CD na kojem se nalazi audio zapis istog saslušanja
6. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] Tužilaštvo BiH, broj: [REDAKTIRANO] i 1 CD na kojem se nalazi audio zapis istog saslušanja
7. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] SIPA, broj: [REDAKTIRANO]
8. Zapisnik i transkript o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] Tužilaštvo BiH, broj: [REDAKTIRANO]
9. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: [REDAKTIRANO]
10. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: [REDAKTIRANO]
11. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDAKTIRANO] Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: [REDAKTIRANO]
12. Kopija pisma – autor [REDAKTIRANO]

13. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu Repovac (Borkovac) i Suha, opština Bratunac od 29.04.2004. godine, a povodom ekshumacije više skeletnih ostataka ljudskog porijekla, sa fotodokumentacijom, crtežom lica mjesta, Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona, broj: KTA-609/04,
14. Dopis Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: KTA-609/04 od 03.10.2006. godine o dostavljanju kopija zapisa o utvrđivanju identiteta sa potvrđama o smrti za navedena lica,
15. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj: [REDACTED] na ime [REDACTED]
16. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
17. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj: [REDACTED] na ime [REDACTED]
18. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
19. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
20. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
21. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
22. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
23. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
24. Potvrde o smrti na ime [REDACTED]
25. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
26. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
27. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
28. Potvrde o smrti na ime [REDACTED]
29. Zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacioni broj [REDACTED] na ime [REDACTED]
30. Potvrda o smrti na ime [REDACTED]
31. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 7.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
32. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
33. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
34. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
35. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
36. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
37. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 7.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]

38. Izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 6.5.2004.godine – broj slučaja: [REDACTED]
39. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
40. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
41. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
42. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
43. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
44. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
45. DNK Izvještaj ICMP, broj slučaja: [REDACTED]
46. Kopija kartona lične karte na ime Radić (Mirka) Miloš,
47. Kopija kartona lične karte na ime Todorović (Đorđo) Mirko,
48. Izvod iz kaznene evidencije na ime Radić (Mirko) Miloš, CJB Bijeljina broj:12-1-6/02-235-106/05 od 01.06.2005. godine,
49. Izvod iz kaznene evidencije na ime Todorović (Đorđo) Mirko, PS Bratunac broj:12-1-7/02-235-89/05 od 31.05.2005. godine,
50. Foto-dokumentacija mjesta Bratunac-Repovac, MUP Tuzla broj: 08-02/3-5-04.6-3132/04 od 10.05.2004.godine,
51. Skica lica mjesta Bratunac-Repovac, MUP Tuzla broj: 08-02/3-5-04.6-3132/04 od 04.05.2004.godine,
52. Zatvorena kovčeta naslovljena: Predmeti sa obrade Br. REP-1/2 B (zmo puščanog metka), Br. REP- 1/6 B (zmo puščanog metka)
53. Skica stratišta u Borkovcu, općina Bratunac od 20.05.1992.godine
54. Vojna knjižica Republike Srbije na ime Todorović Mirko, duplikat, serija „3B“ broj 338/54,
55. Vojna knjižica SFRJ na ime Radić Miloš, serija AO broj 123997,
56. Presuda o kazni Tužilac protiv Miroslava Deronjića, predmet MKSJ br. IT-02-61-S od 30. marta 2004.godine,
57. Presuda po žalbi na kaznu Tužilac protiv Miroslava Deronjića, predmet MKSJ broj IT-02-61-A od 20.jula 2005.godine,
58. Službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-2105 od 24.05.2007.godine o postupanju po naredbi Suda BiH broj X-KRN-07/382 od 22.05.2007.godine
59. Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-11/07 od 23.05.2007.godine o privremenom oduzimanju predmeta od Radić Đurđije
60. Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-11/07 od 23.05.2007.godine o pretresanju stambenih i pomoćnih prostorija u vlasništvu Radić Miloša.
61. Zapisnik o predaji lica lišenog slobode Radić Miloša, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-5/07 od 23.5.2007.godine,
62. Potvrda Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-12/07 od 23.05.2007.godine o privremenom oduzimanju predmeta pronađenih u kući vlasništvo Todorović Mirka,
63. Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-12/07 od 23.05.2007.godine o pretresanju kuće u vlasništvu Todorović Mirka,
64. Zapisnik o predaji lica lišenog slobode Todorović Mirka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-6/07 od 23.5.2007.godine.

VII Prijedlog za produženje pritvora:

Na osnovu rezultata istrage i prikupljenih dokaza može se zaključiti da postoji osnovana sumnja da su optuženi Mirko Todorović i Miloš Radić počinili krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi tačke a) i f) KZ BiH na način, u vrijeme, na mjestu i pod okolnostima kako je to navedeno u optužnici. Tužilaštvo predlaže da sud nakon potvrđivanja optužnice produži pritvor protiv optuženih u smislu člana 137. stav 1., a iz razloga propisanih članom 132. stav 1. tačka a), b) i d) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine.

a) Razlozi za određivanje pritvora iz čl. 132. st. 1. tačke a) ZKP BiH:

Tužilaštvo smatra da postoje razlozi za određivanje pritvora protiv Mirka Todorović i Miloša Radića iz člana 132. stav 1. a) ZKP-a BiH (opasnost od bjekstva). Ovaj razlog je zasnovan na tri faktora:

Za krivična djela, koja se optuženim stavljaju na teret optužnicom, predviđena je minimalna kazna zatvora u trajanju od 10 godina ili dugotrajna kazna zatvora prema KZ-u BiH. Osnovana je pretpostavka da bi optuženi bi suočeni sa mogućnošću duge zatvorske kazne, imali snažnu motivaciju da izbjegnu krivični postupak. Sud BiH je izrazio ovakvo svoje stanovište u svojim brojnim odlukama o određivanju pritvora. Postoji povećani rizik od bjekstva sada kada su optuženi prilikom prvog saslušanja u Sudu nagovjestili da namjeravaju pobjeći navode protiv njih, a i u dosadašnjem toku postupka se brane ćutanjem.

Optuženi su po nacionalnosti Srbi i mogli bi sa lakoćom osujetiti postupak tako što bi prešli preko granice u Republiku Srbiju ili Republiku Crnu Goru, a potom u druge zemlje. Prebivalište na području općine Bratunac, blizina i poroznost granica daju prilike za velike mogućnosti ilegalnog prelaza granice. U brojnim ranijim slučajevima, ovaj Sud je razmatrao rizik bjekstva u Srbiju (ili Crnu Goru) i teškoće prilikom povrata onih koji tamo pobjegnu kao faktor koji opravdava pritvor iz člana 132. stav 1. tačka a).

Postoji osnovana bojazan da će drugi saizvršioци koji se nalaze na slobodi pomoći optuženim na mnoge načine uključujući pomaganje ili olakšavanje optuženima da pobjegnu ili se sakriju da bi izbjegli krivične postupke protiv njih. Poznato je Sudu da se jedan od saizvršilaca ovog krivičnog djela [REDACTED] nalazi u bjekstvu, protiv kojeg je Sud BiH odredio pritvor i izdao naredbu za raspisivanje potjernice i da se nalazi na području Republike Srbije, odakle krišom prelazi državnu granicu i dolazi u Bosnu i Hercegovinu. Takođe se nalaze na slobodi još tri lica koji su saizvršioци ovog krivičnog djela i Tužilaštvo preduzima mjere na njihovom otkrivanju i hapšenju.

Stoga, Tužilaštvo smatra da postoje valjani razlozi, zasnovani na konkretnim objektivnim činjenicama, za opravdanu bojazan da se optuženi, ukoliko budu pušteni, neće dobrovoljno odazvati pozivima Suda, te da imaju motivaciju i mogućnost da pređu granicu sa Srbijom i na taj način postanu nedostupni Sudu BiH u toku krivičnog postupka poput mnogih lica koja su pobjegli u Srbiju i na taj način pokušavaju izbjeći krivičnu

odgovornost (npr. osumnjičeni protiv kojih istragu vodi Tužilaštvo BiH: [REDACTED])

b) Razlozi za određivanje pritvora iz čl. 132. st. 1. tačke b) ZKP BiH:

Postoje naročite okolnosti koje ukazuju da bi boravkom na slobodi, optuženi mogli ometati istragu uticajem na svjedoke, saučesnike i prikrivača. Da postoji realna opasnost da bi optuženi puštanjem na slobodu bili izloženi uticaju i sami uticali na ostale saizvršioce, koji se još uvijek nalaze na slobodi i na taj način ometali istragu proizlazi iz činjenice da su optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bili saizvršioци koji su djelovali u grupi, sa drugim licima koja tek treba da budu procesuirana, od kojih se neki nalaze u bjekstvu. Boravak na slobodi omogućio bi optuženim licima dogovaranje sa ostalim saizvršiocima i stvorio mogućnost za stvaranje alibiја i ometanje krivičnog postupka.

Veoma je važno naglasiti da Tužilaštvo vodi istragu protiv drugih lica -saučesnika u izvršenju ovog krivičnog djela, od kojih se osumnjičeni [REDACTED] nalazi u bjekstvu, pa je Tužilaštvo BiH zatražilo od Suda određivanje pritvora i raspisivanje potjernice (Rješenje za određivanje pritvora Suda BiH broj: [REDACTED] od 25.5.2007.godine i Naredba Suda BiH za raspisivanje potjernice br. [REDACTED] od 2007.). Za neke osumnjičene koji su prema do sad prikupljenim dokazima učestvovali u izvršenju krivičnog djela, Tužilaštvo prikuplja dokaze u vozi sa identitetom i otkrivanjem adresa stanovanja tih lica i drži vjerovratnim da će u vrlo kratkom periodu prikupiti takve dokaze i biti u mogućnosti da i za ta lica preduzme mjere za obezbjeđenje njihovog prisustva.

Tužilaštvo smatra da priroda krivičnih djela koje su optuženi počinili i njegov domet uticaja takođe ukazuju na rizik od zastrašivanja svjedoka ili odmazde protiv onih koji svjedoče. Krivično djelo koja se optuženima stavlјaju na teret ukazuju na potpuno odsustvo poštivanja ljudskog dostojanstva i ljudskog života. Optuženi su prilikom izvršenja krivičnog djela ispolјili naročito upornost i zajedničko djelovanje u grupi, počev od pronalaženja skrivenih žrtava pa do mučenja istih, oduzimanja njihovog novca i dragocjenosti, pa do njihove likvidacije, koja je bila krajnji cilj zasigurno obuhvaćen njihovim planom da iz sela Borkovac protjeraju svo civilno bošnjačko stanovništvo samo zato što pripadaju bošnjačkom narodu.

Svjedoci u ovom krivičnom predmetu svoje iskaze trebaju dati u atmosferi bez pritiska i straha od odmazde, što ne bi bilo moguće ako bi se optuženi Todorović i Radić nalazili na slobodi. Ukoliko se optuženi nađu na slobodi, njih će vjerovratno kontaktirati njihove bivše kolege iz VRS-a i optuženi će vjerovratno iskoristiti isprepletenost zajednica i mrežu pomagača da zatraže ili dobiju pomoć od saizvršilaca koji su i dalje na slobodi, uključujući i one koji su počinili djela ubistva na raznim lokacijama pogubljenja na području općine Bratunac. Ovi saizvršioци će imati motivaciju da spriječe svjedoke da daju iskaz iz straha da bi ih to moglo inkriminirati ili da bi svjedoci mogli svjedočiti protiv njih na nekom od budućih suđenja.

d) Razlozi za određivanje pritvora iz čl. čl. 132. st. 1. tačka e) ZKP BiH:

Imajući u vidu način izvršenja i posljedice krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna, određivanje pritvora je neophodno za sigurnost građana jer iz dokaza, koji se u prilogu ove optužnice dostavljaju sudu, proizilazi da je većina svjedoka oštećenih izvršenjem krivičnog djela porijeklom iz Bratunca u koji se poslije rata još nisu vratili i u kom su optuženi zajedno sa svojim porodicama stalno nastanjeni, te naklonost sredine, nastanjene pretežno srpskim stanovništvom, prema optuženim, opravdano se može zaključiti da bi ostankom na slobodi optuženi potpuno spriječili povratak raseljenih lica na svoja imanja.

Ukazujući na sigurnost građana tekst člana 132. stav 1. tačka d) ZKP BiH se također može tumačiti i kao način da se spriječi da pored ostalih, svjedoci i žrtve, budu ponovo traumatizirani, za što postoji realna opasnost. Pri svemu ovome treba imati u vidu činjenice koje se tiču težine i vrste krivičnog djela, zatim mjesto izvršenja krivičnog djela (radi se o relativno maloj zajednici gdje žive: optuženi, ostale osobe umještane u krivično djelo i svjedoci), te društvene implikacije na tom području (ponovna traumatizacija žrtava, svjedoka i povratnika).

Ponovno traumatizovanje žrtava i svjedoka ugrožava ne samo njih nego i provođenje vladavine prava, jer će žrtve – svjedoci imati povjerenje u sposobnost pravosudnih organa da spriječe bilo kakav kontakt optuženih sa njima prije nego pravda bude zadovoljana. Cilj pritvora je da se spriječe radnje uticaja na svjedoke ili uništavanje dokaza ili ugrožavanja sigurnosti građana i on se neophodno zasniva na nagovještaju i činjeničnoj procjeni poznatih elemenata, te samoj vjerovatnoći da će se događaji koji se trebaju spriječiti zaista i desiti ako se ta mjera uskrati.

Tužilaštvo smatra da svi gore navedeni elementi ukazuju na konkretnu, a ne apstraktnu vjerovatnoću da bi boravkom na slobodi optuženi mogli uticati na svjedoke i prikrivače odnosno da će uticati na sigurnost građana, te zato Tužilaštvo predlaže da optuženi Todorović Mirko i Radić Miloš se zadrže u pritvoru radi određivanja optužnice.

